

Sygn. akt V KK 145/21

POSTANOWIENIE

Dnia 30 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w dniu 30 kwietnia 2021 r.
w sprawie **M. T.** w przedmiocie wydania wyroku łącznego,
kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego,
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 8 października 2020 r., sygn. akt V Ka (...),
zmieniającego wyrok łączny Sądu Rejonowego w S.,
z dnia 16 października 2019 r., sygn. akt II K (...)

postanowił

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazanego M. T. kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

M. T. był wielokrotnie karany, w tym między innymi był skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w S. z dnia 25.05.2015 r. w sprawie II K (...) na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 3 lat próby, zarządzoną do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w S. z dnia 30.07.2018 r., w sprawie II Ko (...), którym to postanowieniem stwierdzono, że kara pozbawienia wolności ulega skróceniu o okres 30 dni (art. 71 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.);

2. Sądu Rejonowego w D. z dnia 10.12.2013 r. w sprawie II K (...) na karę łączną roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby zarządzoną do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w S. z dnia 04.09.2018 r. w sprawie II Ko (...);
3. Sądu Rejonowego w S. z dnia 22.10.2018 r. w sprawie II K (...) na karę łączną roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 25.07.2017 r. godz. 02:30 do 26.07.2017 r. godz. 13:25;
4. Sądu Rejonowego w S. z dnia 09.10.2018 r. w sprawie II K (...) na karę łączną roku pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 27 października 2017 r. od godz. 9.30 do godz. 10.50;
5. Sądu Rejonowego w S. z dnia 24.04.2019 r. w sprawie II K (...) na karę łączną 9 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy w S., wyrokiem łącznym z dnia 16 października 2019 r, sygn. II K (...):

1. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k., przy zastosowaniu art. 19 ust 1 Ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r., poz. 396) połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego wyżej opisanymi wyrokami, tj. Sądu Rejonowego w S. z dnia 25.05.2015 r. w sprawie II K (...), Sądu Rejonowego w D. z dnia 10.12.2013 r. w sprawie II K (...), Sądu Rejonowego w S. z dnia 22.10.2018 r. w sprawie II K (...), Sądu Rejonowego w S. z dnia 09.10.2018 r. w sprawie II K (...) i Sądu Rejonowego w S. z dnia 24.04.2019 r. w sprawie II K (...) i wymierzył mu karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie I wyroku zaliczył skazanemu okres kary odbywanej w związku ze skazaniem wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 25.05.2015 r. w sprawie o sygn. akt. II K (...) skrócony o okres 30 dni postanowieniem Sądu Rejonowego w S. z dnia 30.07.2018 r. w sprawie II Ko (...) oraz wszystkie okresy rzeczywistego pozbawienia wolności zaliczone na poczet kar jednostkowych orzeczonych wyrokami objętymi karą łączną orzeczoną w punkcie I niniejszego wyroku, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

3. stwierdził, iż pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu;
4. zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego i nie wymierzył mu opłaty, obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku łącznego wniósł oskarżony M. T., który wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie kary w niższym wymiarze.

Sąd Okręgowy w K., wyrokiem z dnia 8 października 2020 r., sygn. akt V Ka (...):

1. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 §1 k.k. objął nadto wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności w wysokości po 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w C. w sprawie II K (...) oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w W. w sprawie II K (...) i wymierzył M. T. karę łączną w wysokości 5 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 90 §2 k.k. i art. 85 §1 i 2 k.k., art. 86 §1 i 4 k.k. połączył orzeczone w wyroku Sądu Rejonowego w S. wydanego w sprawie II K (...) środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym w wysokości po 2 lata oraz środek karny w wysokości 2 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczony wyrokiem Sądu Rejonowego w S. w sprawie II K (...) i wymierzył M. T. łączny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat,
3. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczył okresy rzeczywistego pozbawienia wolności M. T. w sprawach, w których orzeczono kary podlegające łączeniu;
4. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy;
5. zwolnił skazanego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego, zarzucając:

„rażące naruszenie prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, a to art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 434 § 1 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 2 k.p.k., polegające na wydaniu orzeczenia surowszego niż zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 16 października 2019 r. (sygn. akt. II K (...)), w sytuacji kiedy wspomniany wyrok zaskarżony

został jedynie apelacją skazanego, wyłącznie na jego korzyść, a dostrzeżone z urzędu przez Sąd Okręgowy uchybienia w postępowaniu przed Sądem Rejonowym dotyczyły okoliczności (pominięcie przy wyrokowaniu spraw jednostkowych II K (...) Sądu Rejonowego w C. oraz II K (...) Sądu Rejonowego w W.), które zostały pominięte przez Sąd Rejonowy i tym samym nie mogły stanowić nowych okoliczności (powstałych w toku sprawy, już po wydaniu wyroku przez Sąd Rejonowy, które mogłyby uzasadniać ukształtowanie kary łącznej na nowo), co w konsekwencji oznacza, że Sąd Okręgowy mógł co najwyżej uzupełnić rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego o w/w sprawy jednostkowe, jednak bez możliwości kształtowania nowej kary łącznej na surowszym poziomie”.

Podnosząc taki zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części (pkt Ia) i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Koszalinie do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w K. w odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie, jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy skazanego M. T. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k. i jako taka została oddalona.

Odnosząc się do zarzutu podniesionego w kasacji to należy stwierdzić, że brak jest uzasadnionych podstaw do przyjęcia, że Sąd Okręgowy w K. wydając zaskarżony wyrok dopuścił się rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego tj. art. 433 § 2 k.k. oraz art. 434 § 1 k.p.k. i to w takim stopniu, który mógł mieć istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia.

Przede wszystkim, na co słusznie zwraca uwagę prokurator w pisemnej odpowiedzi na kasację, zaskarżony wyrok pomimo podwyższenia kary łącznej, nie jest orzeczeniem surowszym od wyroku Sądu I instancji, który był zaskarżony jedynie apelacją oskarżonego. Nie doszło więc w sprawie do naruszenia zasady *reformationis in peius*. Stawiając taki zarzut obrońca skazanego pomija bowiem fakt, że orzeczenie Sądu odwoławczego nie zapadło w oparciu o tę samą podstawę przedmiotową, gdyż Sąd Okręgowy w K. objął wyrokiem łącznym dodatkowo dwa wyroki oraz orzekając karę łączną zastosował zasadę korzystniejszą dla skazanego, niż przyjęta przez Sąd I instancji. Zauważyć należy, że Sąd odwoławczy, jak

wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie tracił z pola widzenia kierunku apelacji, a co za tym idzie zasady wynikającej z art. 434 § 1 k.p.k., a zauważając wadliwość wyroku łącznego i możliwość objęcia karą łączną jeszcze innych kar orzeczonych innymi wyrokami, był do tego zobowiązany. Wbrew twierdzeniu obrońcy w sprawie nie miało znaczenia czy wyroki włączone uprawomocniły się przed czy też po wydaniu wyroku łącznego przez Sąd I instancji. Sąd Najwyższy wskazywał już w swoich orzeczeniach, iż dopuszczalne jest orzeczenie przez sąd odwoławczy wyroku łącznego w innym zakresie niż to uczynił Sąd I instancji, oczywiście przy założeniu, że zasada kształtowania nowej kary łącznej nie będzie mniej korzystna dla skazanego, niż to uczynił Sąd I instancji (por. uchwała składu 7 sędziów z dnia 28 czerwca 2018 r., I KZP 3/18, OSNKW 2018, z. 8, poz. 55).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia, obciążając skazanego M. T. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w oparciu o art. 636 § 1 k.p.k.